

6. Сафонов Ю.М. Принципи державної інноваційної політики України. // Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України (економіка, право). – 2011. – № 1(52). – С. 81-88.

УДК 339.727.22

Н.В. Бакало, к.е.н. доцент
В.В. Палка, Д.Ю. Срібний, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ

У сучасних умовах світове господарство являє собою глобальну систему, що поєднує національні економіки, які здатні діяти як єдине ціле. Особливо складним механізмом світової економічної системи виступає міжнародний інвестиційний ринок, на якому відбувається формування та перерозподіл фінансових ресурсів між різними країнами.

Міжнародний інвестиційний ринок – це регулятор сукупності економічних відносин, що виникають між продавцем інвестиційних ресурсів та їхнім покупцем, – резидентами різних країн [2]. Він відрізняється від інших ринків специфічним характером свого товару, яким виступають міжнародні інвестиції. В економічній літературі міжнародні інвестиції визначаються як міжнародні потоки капіталів, що здійснюються у формі прямих та портфельних інвестицій. Відповідно, міжнародний інвестиційний ринок поділяється на ринок об'єктів реального інвестування та фінансовий ринок.

На ринку об'єктів реального інвестування реалізуються реальні інвестиції, тобто ті економічні ресурси, які спрямовуються на збільшення реального капіталу суспільства, на розширення або модернізацію виробництва.

Ринок об'єктів реального інвестування включає ринок прямих іноземних інвестицій, на якому реалізується, як правило, довгострокове капіталовкладення в іноземні підприємства з

метою отримання прибутків та безпосереднього впливу на господарську діяльність підприємства. Прямі іноземні інвестиції забезпечують надходження до країни нових технологічних, економічних, управлінських та маркетингових знань, підвищуючи рівень зайнятості населення та сприяючи загальному економічному розвитку. До прямих інвестицій належать первинні вкладення та реінвестиції. Крім того, прямі інвестиції включають усі внутрішньокорпораційні перекази капіталу у формі кредитів і позик між прямим інвестором і філіями, дочірніми та асоційованими компаніями.

Реальні активи є джерелом доходів в економіці, а фінансові – просто характеризують його розподіл серед інвесторів. Особливість фінансових ресурсів, які обслуговують основний та оборотний капітал, зумовлює його поділ на грошовий ринок та ринок капіталу. На грошовому ринку обертаються короткострокові, високоліквідні та низькоризиковані грошові інструменти, які називають грошовими еквівалентами.

На ринку капіталів здійснюються довгострокові та ризиковані інвестиції фірм, урядів та домогосподарств.

Для того щоб потрапити на іноземні ринки, вітчизняні емітенти повинні випустити депозитарні розписки на свої акції, що є досить витратним і тривалим процесом. Саме тому багато компаній реєструють в офшорних зонах дочірні структури і вже після цього виходять на ринок акцій. Це також дозволяє уникнути труднощів, пов'язаних з недостатнім розвитком у вітчизняній країні правового поля щодо захисту прав інвесторів.

Інвестиційна привабливість України у зв'язку з останніми подіями на міжнародному інвестиційному ринку дещо погіршилася, тому головними проблемами залишаються недовіра до українського законодавства, високий ступінь національних ризиків, недосконалість податкової системи та політична ситуація в країні.

Список використаних джерел:

1. Звіт про прямі іноземні інвестиції в Україну підготовлений компанією «Ернст енд Янг» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.fin2top.com>.
2. Пешко А. В. Міжнародний інвестиційний ринок: теоретичні та практичні аспекти його функціонування / А. В. Пешко, А. В. Назаренко: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua>.